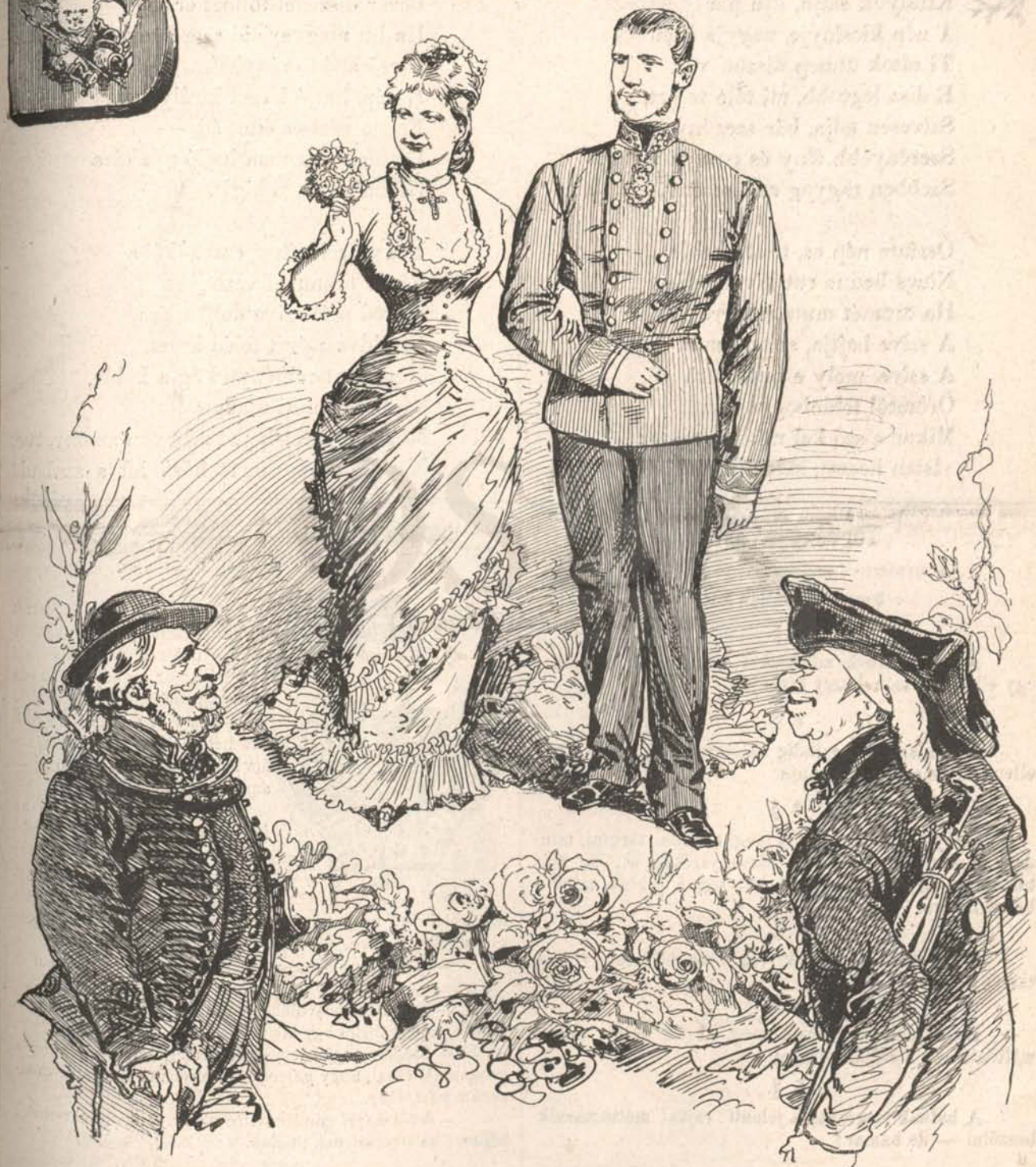

BORSSZEM JANKÓ

A JÓ VÁLASZTÁS.

Magyar Mihály. No sógor, ugy-é hogy helyre felesége van a mi kis gazdánkknak ?
 Német Michl. Egészen az én gusztusom.
 Magyar Mihály. Hálá istennek, csak hogy végre valamiben egyet értünk !

Üdv az ifju párnak.

MAGYAR hazánkba hozzon isten
 Királyok sarja, ifju pár!
 A nép kicsinyje, nagyja itten
 Ti rátok ünnep diszbe' vár.
 E disz legtöbb, mi tőle telhet,
 Szívesen adja, bár szegény, —
 Szerényebb fény és pompa mellett
 Szebben ragyog az őserény.

Őszinte nép ez, tiszta keble,
 Nincs benne rut hivalkodás;
 Ha örömet mutatja, erre
 A szive hajtja, semmi más.
 A szive, mely e pillanatra
 Örömtől feldobogva vár,
 Mikor e szó kel minden ajkra:
 »Isten hozott, szép ifju pár!«

Királyfi! büszke székhelyednek
 Pazar disznénél többet ér,
 Ha hű magyarjaid szeretnek
 Dicső apád erényiér'.
 E nép, ha jó hozzá királya:
 Érette vért és éltet ad, —
 De melynek nem hajló nyakára
 Hiába tettek rabigát.

Nagy őseid fény csarnokába
 Riadó örömmel vezet,
 Neked szól szive dobbanása,
 És áldva nyujt feléd kezét.
 Mig szent reménytől ég a keble,
 Virággal hinti utadat;
 Mert kit szeret, hejh! meg van az szeretve,
 Mert jó e nép; mert hősi, hű s szabad!

Törvényjavaslat

a miniszteri szólási kényszerüségről.

— Benyújtja: Tallán Náci. —

1. §.

A miniszternek mindenkor beszélni kell, amikor egy ellenzéki szónok úgy kívánja.

2. §.

A miniszternek mindig hallgatni kell, amikor egy ellenzéki szónok úgy kívánja.

3. §.

Hogy a kormány tudja magát mihez tartani, minden miniszter, mihelyt a bársonyszékbe ül, az ülés tartamára egy-egy madzagot köt úgy a jobbik, mind a balog lábára.

4. §.

E két madzag másik végét az ellenzék vezére tartja kezében.

5. §.

Ha a jobbikat rántja meg, ez azt teszi: csiba! méltóztassék a száját befogni.

6. §.

A balnak megrántása jelenti: rajta! méltóztassék beszélni — de hamar!

Diák ismeretek tára.

Terjeszti: Bukovay Absentius.

— Nemsokára kifüggesztik a felfüggesztett pajtasokat. A mely indexet ugyanis alá nem írják: az valódi *index vi rorum prohibitorum*.

— Ez oszt a pech! Ha csak két héttel előbb vizsgázom, reám is kiterjedhetett volna az — amnesia.

— Nem akarta aláírni az indexemet a méltóságos állandó miniszterkandidátus ur; azt mondja, nem is voltam Pesten a tanév alatt. No de kifizetem holnap; elviszem magammal hozzá a Pauli czáklélnert, s meg esketem tanuképen.

— Tulajdonképen én leginkább megérdemelném a „Korona“-rendet.

— Tán mégis jó volna, mielőtt még *gixelnek* az exámenen, megpróbálni egy kis *kenést*.

— Szépen megkértem az öregemet, hogy *pártoljon* a vizsgámnál avval, hogy *pártoljon* a nagyságos ablegátus-czenzorum *pártjához*.

— A *blamázi* mindenestre zikker. Ha megbuktatnak: *nđlam*; ha áteresztenek: *nđluk*.

I. Sándor proklamációja

kedves bolgár népéhez.

Kedvelt hiveim!

ÉVROKONOM Nagy Sándor helyemen azt mondaná.
»Nagy nekem ez a Maczedonia!«
Julius Caesar pedig azt:
»Inkább Berlinben százados, mint Sophiá-
ban első!

Híu bolgárain! Az én philo-Sophiámnak vége.

Meguntam azt az uralkodást, ahol nem én uralkodom, hanem uralkodik a gazzág, a pizok, a rendetlenség.

Nektek nem alkotmány kell, hanem kancsuka, szegedi szappan és féregpor.

Én ugyan nem vagyok szent Pál, hanem ti még rosszabbak vagytok az oláhoknál és ezért ott hagylak a faképnél.

BATTENBERG SÁNDOR

porosz jardelieutenant.

Telefoniana.

Jano. Bizom isten, én ocsóbért bedrotoztam volna a pesti varost és jobban.

KIRÁLYUTCZAI LEVÉL.

A Seiffensteiner Solomonhó, a svógoromhó, a bótoshó a háram dab otczába.

Kedvesch schwógerlében!

Sadálkozod mogadat azon rajta, hoid Moszkaországbo van zsidó öldözés? Én ozt tonáalom, hoid naidon természetesch.

Te is fox minyár tonálni ógy, hoidha elbészélek neked egy kis történet.

Anak a füsvén Motche Kélevnak, a három emeletes háziórnak von ed szegén rokon, a Lébele Ajrach. Mast két hete, fertálkor, a Lébelétül a kassza volta olan öres, mintha a herr fűn Ormay lette volna nála a kassziros. Gandolja mogába a Lébele: hiszen van nekem ed gazdag rukun — és csinálja ed vizit a Motche Kélevnál. Mihelest ez megholja, hoid mit akarja: mefogja a Lébele szambati rokkjátul a krágli és kiteszi a kráglit a rokkal meg a Lébelével edjött. A Lébele persze protesztirozott: »Motche bácsi, gandoljon arra, hoid maga éntülem ed rokon!« — »Épen azért«, mondja a Motche, hoidha majd a tübi schnorrer megtodja, hoid kidabtalak téged et, moid tonálja naidon természetesch, hoid üket is kidabam.

Látod kedves Solomonlében: hoidha a moszkák az ü soját czarjukat traktálják bombákkal nem várhatják tülük az ü zsidai, hogy traktáljonak üket bombónal.

Amivel vadjok

a te szerető schwógor

SPITZIG ICSIG

Börzeviczy W. M. élczei.

Annak a kis Battenbergi Sándornak tényleg furcsa a helyzete. Mindegy, akár megy, akár marad. Ha megy: az demisszió; ha marad: az rezignáció. (Nebbiich!)

A tintatartó.

— Vigjáték 4 felvonásban, melyből az 5-ik még hiányzik. —

Személyek.

SÁNDOR bolgár fejedelem
ZSIVANOFF min. elnök — utóbb rablófőnök.
GAZKOFF utódja.
INAS.
Notabilitások. Üvöltők.

I. Felvonás.

A fejedelem dolgozó szobája.

1. jelenet.

Sándor. Inas.

Sándor. Hol van a kalamárisom?

Inas. Eltűnt.

Sándor. Hová?

Inas. Bizonyosan a belügyminiszter ő excjájának méltoztatott zsebre gyűrni.

Sándor. Hja! ezüstből volt. Az én hibám! Mért tartok ezüst tintatartót, mikor bolgár fejedelem vagyok? Eredj csak szolgálom és küldjed ide ő excellentiáját. (Inas el.)

2. jelenet.

Sándor. Torkig vagyok ezzel az én szeretett néppel. Válogatott hunczutok!

3. jelenet.

Sándor. Zsivanoff.

Zsivanoff. Mi kell főséges bruder? (Végig nyújtózik a kanapén.) De mielőtt hozzáfogok, adj egy kis bagót... Nincs? — No akkor a magamét kell rágnom. (A fejedelem zsebéből kihuz egy szivart, apróra tördeli s a szájába tolja.)

Sándor. Excellentiás uram, nem volnál szives fölkelni? Hányszor kértelek már, hogy viseltessél irántam respektussal.

Zsivanoff. Ostobaság! Te akarsz minket civilizálni? De mi nem engedjük ám magunkat nemzeti egyéniségünkben — melynek annyi a dicső vonása — következtetni. (A szőnyegre köp.)

Sándor. Hagyjuk ezt! Hol a tintatartóm?

Zsivanoff. Otthon.

Sándor. Hogy merted elvinni?

Zsivanoff. Hát azért, hogy hozzászokjam, megtanulok-é belőle írni. Meg aztán azért, mert mi szabad alkotmányos nép vagyunk. Az alkotmányos szabadság alap-tana pedig, hogy nem a nép van az uralkodóért, hanem az uralkodó a népért. E szerint az uralkodó holmija is a népért van. Mivel pedig én a nép embere vagyok — elvittem a holmid egy részét.

Sándor. Hát te így értelmezed az alkotmányos szabadságot?

Zsivanoff. Ehen!

Sándor. Akkor alómars! Mehetsz! De előbb hoczi a tintatartómat.

Zsivanoff. Nem adom, mert tulajdonom.

Sándor. Hogy hogy?

Zsivanoff. Le vol, c'est la propriété. Adieu! (El.)

II. Felvonás.

Piacz.

Zsivanoff. Polgártársak! A fejedelem elcsapott, mert nem tudtam bolgár egyéniségem legszebb vonásaiból ki-vetközni. Beállok oppozíciónak — és szervezek egy bandát. (Zsivió.) Nappal házban ülök, éjjel uton állók leszünk. (Lásd fenebb.) Megvéd az immunitás. (Hallé fenebb.) Programmom: rablógazdaság. (Fölemelik és üvöltve körül-hordják.)

III. Felvonás.

Képviseletház.

1. jelenet.

Gazkoff.

Gazkoff. Én vagyok az új miniszterelnök Zsivanoff után. A fejedelem azt kívánja, hogy vonassam meg a mandátumot elődömtől és mint haramiát akasztassam fel. Igazán sajnálom ezt a régi barátomat, de hát mit tegyek?

2. jelenet.

Gazkoff. Zsivanoff.

Zsivanoff. Tisztelt elvtárs, azt hallom ki akarsz a házzal adadni.

Gazkoff. Fájdalom, de muszáj!

Zsivanoff. S aztán mért?

Gazkoff. A fejedelem bogara! Mert éjjelenként a mohamedánokat ölögeted, feleségeiket pedig ölelgeted és gyöngéd erőszakosságokat miveltetsz rajtuk.

Zsivanoff. Csak ez az egész? Gyerekség!

Gazkoff. Én is úgy tartom, de a fejedelem azt mondja, hogy Európa előtt tisztán kell állanunk, különben nem lesz hitelünk és nem kapunk kölcsön pénzt.

Zsivanoff. (Nagyotpök.) Piha! Ki fog pénzt kölcsön venni? Ha kell, majd elmegyünk Párisba, Londonba, rajta esünk egy pár bankáron és kirázzuk. (Önérettel.) Ez az én fináncztudományom!

Gazkoff. Nagy ember vagy! (3-szor bökol.) Kár, hogy muszáj vagyok felakasztatni ekkora fináncz kapacitást, mert amit művelsz, az nincs megengedve.

Zsivanoff. Nincs megengedve? De ha meg volna engedve, szabad volna?

Gazkoff. Azt hiszem — igen.

Zsivanoff. Tehát adok egy jó tanácsot. Bandámat mint részvénytársaságot szervezem: »Első bolgár nemzeti fosz- és gyujtogató társaság« czimmal; aztán szabályszerűen bejegyeztetem s biztosítok jó dividendát.

Gazkoff. Genie vagy! Igy nem lehet ellene kifogást tenni. Elfogadom.

Zsivanoff. Betájlíngunképen kapsz 20 részvényt. (Egymás keblére borulnak.)

IV. Felvonás.

Holdvilágos éjjel.

1. jelenet.

Sándor.

Sándor. De már ezt az állapotot tovább ki nem állom. Ezeknek még alkotmányt is? Rögtön hivatam a notabilitásokat. (Fütyönt.)

2. jelenet.

Sándor. Notabilitások.

Notabilitások. Mi tetszik?

Sándor. *Ti* nem tetszettek! Adom hát tudotokra, hogy pakkolok és itt hagyalak.

Notabilitások (megszéppenve.) Maradj, ó maradj!

Sándor. Egy föltétel alatt.

Notab. Ó parancsolj!

Sándor. Ha ezt az alkotmányt (egy Szentpétervárról frissen kapott kapott kancsukát mutat) elfogadjátok. (Fejcsóválással vegyes hátvakaró orrlóggatás.)

— A vége kezdődik. —

Blau Kóbi az ügyvédnél.

Dakterlében! Egy sör-gös püröm van, a kit okorok express letárjaltatni. Válopürt inditok a feleségem elen! Maga nevet dakterlében? Miért? Hát nem szobod nekem elválni?

»Váljonk el!« mondom tekintetes Sardou oraságál.

Dakterlében, vegye kezibe a dógot és járjon otána, hogy mire behozzák a pulgári házóságot, a válulevél már a Wertheim kaszszámba legyen.

Dakterlében siessen, mert már is naczereó parthiekat kínálnak. Még alig terjedt el a városban a hír, hogy elvások, már is egy egész sereg házassági öjdnök jár a nyokomra. Sopa grófnesszokat, meg bárónesszokat offeriroznak. Nevetséges! Minek morodjok én rokonságban a Goldenthál csoláddal, mikor én beházasodhatom magamat a Zichy, Polavicsini, Odaliskalchi familiába bele?

Dakterlében! A válásra van ok elég. Pra prime: engesztelhetetlen jólölség; pra szekunde: kiálhotatlan féltékenség. Dakterlében! Csoltoljon bele a keresethez a feleségem fotografiját, hogy a törvénszék soját szemével is láson, hogy van okom az ilyen csonya asszont jólölni. Alegáljon a mi csak bele fér és lásson otána, hogy minél elübb megszabadoljak tőle!

Dakterlében! Ne csináljon ebbü a dologbul rendes pert, se sommás pört, se pakatel pürt. Ennek jorsan kel menni! Adja be tehát a keresetet a váltó törvénszéknel! Én már beszéltem Nájvelt, Gold és a tübi ölnükökkel; a dolog menni fog. Én okorok sommás végzést, hogy a feleségem küteles 3 napalatt, kölönbeni végrehajtás mellett tülem elválni.

Dakterlében, maga megint elüleget okar? Auf Ehre, moga naczereó ember! Hát nem elég, hogy én adok mogának edj érdekes pört, adok mogának jogi tanácsot, hogy küll a pürt vinni: hát még elüleget is okar? Ne blomáljon mogát!

Mogamat ajánlom, dakterlében.

Antisemita sürgönyök.

Kiev, (május 8.) A zsidókat halatjuk — Istóczyt éltetjük!

* * *

Kiev, (május 9.) Istóczyt a zsidóüldözés körüli érdemei fejében kievidiszpolgárnak megválasztottuk. Az oklevél az idevaló rabbinus bőrén van kiállitva.

* * *

Kiev, (május 10.) Pater Stöcker berlini antisemita vezér meleg üdvözetét jelentette ki a zsidóhajsza rendezőinek és 100 márkát küldött, hogy ez összeget a megölt zsidók egészségére elpálinkázzuk.

* * *

Kiev, (május 11.) Érdekes fölfedezést tettünk. Általában véve az a téves hit van elterjedve, hogy a semita faj igen eszes. Mi az ellenkezőről győződünk meg. Próbát tettünk velük s néhányat az ablakon dobunk ki, de mind a feje lágyára esett.

* * *

Kiev, (május 12.) Odesszában televény földbe esett a mag. Nagyszerűen rendezték az agyonverést. Hős-költeményt lehetne róla írni. Ha Homerja akadna — zengene róla egy uj »Odesszáat.«

* * *

Kiev, (május 13.) Különben az agyonverték mind szép eltakarításban részesültek és ékes heppitaphiumokat kaptak.

* * *

Kiev, (május 13.) A zsidók üldözésének indokáról álhírek tévedtek a külföldi sajtóba. Mintha vallási vagy társadalmi okokból üldöznénk. Pedig nem igaz. Kiirtásuk egészségi szempontból szükséges, mert ittletük hagymázzal s kivált veres hagymázzal fenyegeti a derék keresztény lakosságot.

Kemény mondások.

Pistika királykisasszony. Oh, be örülök, hogy olyan pompás idő van!

Gabi miniszter. »Budapestben még szebb van!«

P. k. k. Ah! — És Salzburgban a vasuti tisztviselők valóban gyönyörűen énekeltek.

Gabi miniszter. Szebben tudok én! (Rágyujt):

A csombordi kakasdombon állok én,

Állok én!

Magyarország minisztere vagyok én,

Vagyok én!

Mosolygásom a csillagnál ragyogóbb,

Ragyogóbb!

Miniszteri tudományom — — — (Gikszor.)

FÖRMEDVÉNY.

— Bükölika. —

A piszok gyalázata!
A nyolczszázezer fejű Hydrasárkány dühordításának vadszamársága farkahegyére ágaskodik és boszú lihegő dohlohogással okádja tehetetlenségének savanyú epéjét öntorkának ocsmány örvényébe.

Azaradi gyászkomor oszlopok undok varangya, Haynau, tótágasba csavarodik, ott, jeltelen sirja gyalázatának borongó sötétségében — hajh! mert a független polgár itéletének harsonája lángpallósként rázza fel s átjárja még a kiasszott csontváz velejének parány porczikáit is.

Tizenkét független polgár megvesztegethetetlen tántoríthatatlanságának ragyogó méltósága az önérzet büszkeségének kérélhetetlen határozottságával ráhágott a Hydrasárkány agyargvigyorgásnak legfájóbb tyukszemére s az a Hydrasárkány az ordító üvöltés bögésével terül el az erkölcsi megsemmisülés gyászleplének végtehetlenségén.

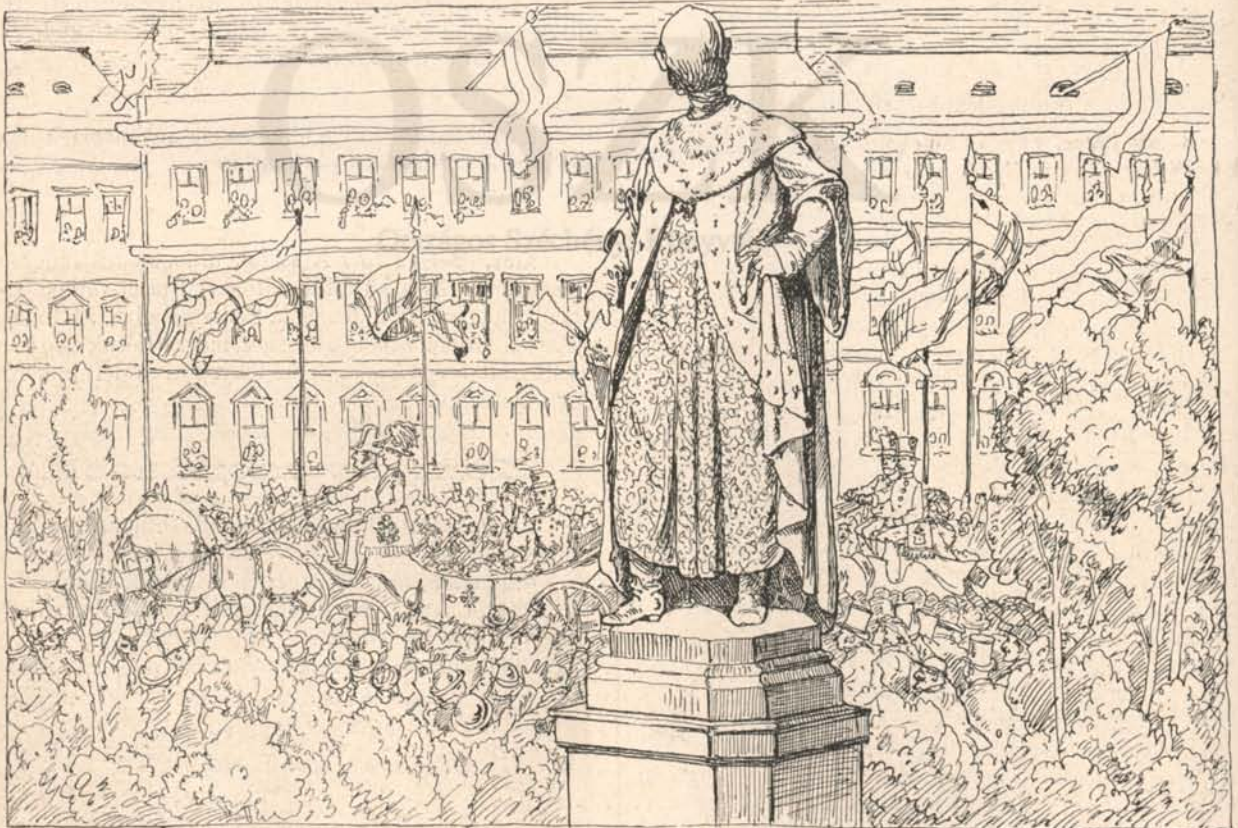
Üdvözöllek oh Siroka hőse, Bodry Hedeg, ki a szentelt izsóp égető lángjával kérélhetetlenül leperzselte a szoldateszka brutalitásának ocsmány álarczát! Üdv neked!

És közeledik a nap, az itélet nagy napja, a midőn ennémtőlóságom önérzetének dagadó mellét kiszegzem én is és a rendületlenség erkölcsi fenségének magasztosságával, de egyszersmind a nemes megvetés lenézésével is: szembe szállandok a Hydrasárkánnyal, hogy összezúzjam a hitrege legendájának könyörtelen varázsígjével, mely ez: »Hixum!«

— Dido, kusti!

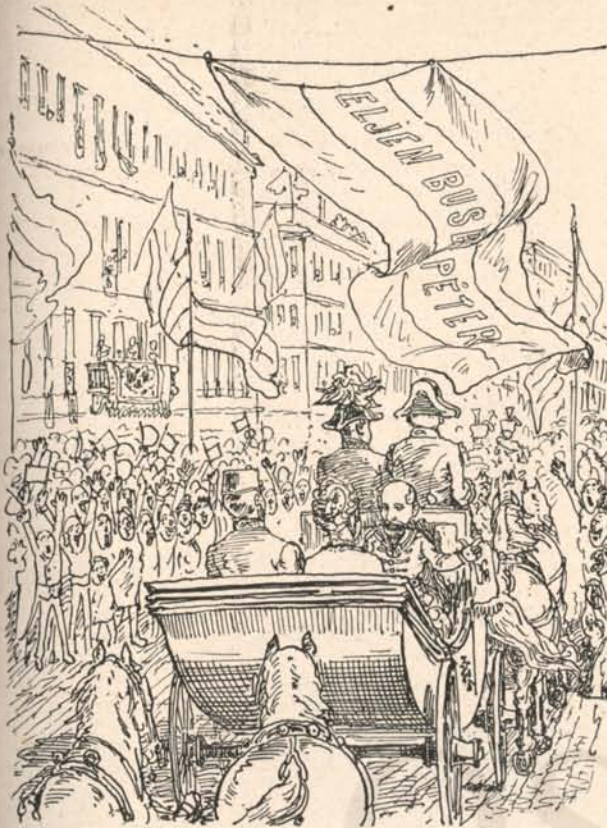
ÜNNEPI DOLGOK.

A Józseftéren.

József nádor. Háttal állítják az embert a bevonulási utcához! Már csak meg kell fordulnom, ha meg akarom látni a menyecske unokámat!

A Sugáruton.

S—nie fhgné. Valóban főpolgármester ur, e lengő zászlók üdvözlése nagyon jól esik nekem.

R—th K—ly. Bocsánat fenség, ezek a zászlók az én Búsbach Péter komámát éltetik.

*

Disz-előadás előtt.

Ezek is boldog »jegyesek.«

*

A koronázási téren.

Ünnepies beleplezése a Széchenyi-émlékszobornak, ami igen kellemetes hatással van a nézőre.

*

P. K. L.

— En is illominálok. Kivilágítom a rendjeleimet!

A „Borsszem Jankó“ tárczája.

Vitezei Chronicája

az Urunk zewleteese után ualó

MDCCCLXXXI

kewzewnseeges estendejeenek Bikahauábann tartott feenjes
ees dichewseeges

Vitezei Jaateknac

vágis

Rewf-Sing-Meeter-Portuis lovaglaasnac

vágis

az ns. Bootos legeenseegh uesteelkedeeseenec

az nieregen ees az fewld poraabann.

Az magyar uitezei iparcodaasnac ewrewk emlékeezettyeere ees
dichewseegheere szerzette ees ujmoodi nichwe transponaalla

Ns OSTORVEEGHY HAJAS

nemzeti táltoss.

(Végo.)

Maasodik Tempó

az micoron uiteez Luczpataki Taksony az fuereeszuel hadonászott
uala.

LUDIMAGISTER másodsor is intett,
S ekkor Taksony vitéz feléje legyintett.
A Bostrychus kapál, a vitéz megüli,
Szemével a fűrészt kessé köszörüli.

Kecskebakon nyugszik egy fenyőfa dorong:
Taksony vitéz ennek dühvel neki hajt, ront.
Lova bokrosodik, Taksony sarkantyúzza,
Végre a fűrészzel a ló farkát nyúzza.

Nekivadul a ló s hátrafelé rugtat,
Abban a hiszemben: az urán kifoghat.
Egy salto-mortálé s fejre esik Taksony
Diszes totágasban csepeg orrán — a vér.

Aztán talpon termett, hagyta lovát lónak
S vitézi tempóval a helybenhagyónak
Családi fűrészel neki esik vala,
Kettévágja ekkor s megvolt diadala!

Neki is kijutott. Hejehuja hajrá,
Mtrarára, puf, rum, pum, didl, dudl, untrá.
Harsogott a zene, gágogott a liba:
»Ez is igaz lovag, nincsen benne hiba!«

Harmadic Tempó

az micoron uiteez Tewrewc Bende az Spachtulum lándsával hado-
názott uala.

S a ludimagister harmadszor is intett
Bende felé csinján ostorral legyintett,
Makasszár kanczáján ez a placzezon termett
S örömgágogások járják be a termet.

Sebes vágatásban a Spachtulum-lánda
Egy közepén álló téglibe bemártva,
S amit onnan szedett vala: hajnövesztő,
Mitől a tenyéren, a talpon is szőr nő.

Odavágtat ekkor egy kopott süveghez,
Mely közepén lógott kötve a zsinaghez;
Ügyes sodrintással rákeni az irját,
Csudát láttak ekkor: szőrösödő irhát!

Aztán gyilkot ránta, sebes vágatásban
Három kiló Chinát törvén a mozsárban;
Dobozt nyit s Morison esoda piluláját
Dobja föl magasra, kitátván a száját.

Ihaj, riadalom! Hejehuja hajrá!
Mtrarára paf, rum, pum, didl dudl untrá!
Harsogott a zene, gágogott a liba:
»Ez a tökéletes, nincsen benne hiba!«

Negyedik Tempó

az micoron hat levente az maculatura kazalon atugratott uala.

Az ludimagister ostorral pattintott,
Hat szőrü bajuszán hatfelé sodrintott;
Grillo marquis után öt levente szállott,
Egyszer körüljárva egy sorban megállott.

Domborodik immár a hatalmas asztag;
Magos mint a torony, mint a templom vastag,
Dagadozik benn a sport-literatúra
Aztán mindenféle jó makulatúra.

És hogy neki vágott mind a hat levente:
Lobog frakkok szárnya, szállingóz a mente;
S hogy a nagy iramba a kazalhoz érnek
Meggyökérik lába mind a hat gebének!

»Zsupsz!« Ez hangzik ekkor; hat vitéz egy sorban
Kazlon átröpitve hontereg a porban;
De nem is hentergett, ez a dicső eset:
Mind a hat levente a bubjára esett!

Ropp! ez hangzik ekkor s a hat köcsöskalap
Nyakig szakad ekkor vitéz terhek alatt,
Hirtelen fölpattan mind a hat levente
Finomul hajolván meg szép komplementre.

Ihajla, juhajla! szólt a riadalom:
Mtrarára, puf, rum, pum, didl dudl ramtrom,
Ős időktől fogva ilyen hü-hó nem vót.
Gágog is a liba: »ez a höchsti spenót!«

*
Epilogus.

No de legyen elég már a dicsőségből,
Noha ezer méter telnék is egy végből;

A mik következtek hejh! nagyok valának,
Pompás virágai ősi családfának.

Sebes ügetésben édes gyökért rágtak,
Azután marékkal mandulát bevágtak,
Háromszáz narancsot szájukkal kiszoptak,
Egy ezer szattyingot a zsebből kifogtak.

Tizenkét levente méter viadalban,
Aratta az éljent a nagy diadalban;
Egymást helybenhagyva maradtak pajtások
Ámbár mind kirepedt lovagi nadrágjok.

Mindezeknek vége lett a nagy tivornya,
Csúcsos lett a kedvök akár Strassburg tornya,
Folyt a hering leve és a bonum vinum,
Ráadásul végre a carminativum.

*

Veegsew elmeelkedees.

Oh imádott népem! im a dicső sorok:
Lovagló szatócsok, istálló-doktorok,
Kucsirozó skribler, ferbliző zenészek,
Kurizáló papok, makaó színészek;

Politikus ügyvéd, korteskedő bíró,
Háromszáz perezentre dolgoztató író,
Iratlan könyvekért »hires botanicus«,
Kocsishangon író nagy akademikus;

Rákóczy kutató a disznózsir vámon,
Éneklő miniszter a marhavásáron,
Asztalnoki mellen fillokszéra ordó
Republikánusnál a fukszinós hordó;

Förmedező svihák a Kossuth asztalán,
A Pietas szobra az uzsorás falán,
Kurtalábu főpap az eszmét lerántja,
A nagy regényírót a mandatum bántja;

Hejh, be nagyot fordult már a világ sora!
Elkelne egy csöppet az isten ostorja,
Fiáker grófokra mérne ezer vágást,
S verné ki a boltos legényből a mágnást.

— Finis. —

Apró hírek.

+ **Női opposzició.** Mig Hegedüs Sándor érdemes hazánkfia dörgedelmes szónoklatokat fojt magába Párisban az egyes valuta mellett: addig itthon neje mint a kettős valuta hive — egy aranyos fukskával s egy ezüstös leánykával ajándékozza meg egyszerre.

* * *

□ **A katonai rend alapja a szubordináció, a függetlenségi párté a helfignáció. (Jaj!).**

— Csatárbogár. —

(Máj. 12. orsz.-gy. tárgy.)

A semmitűszék eltörlését ilyen fájlalja Cs. Zs., a nagy hazafi:

»— ezen, a jogi életen ültöt ür . . .«

Ugy látszik, a nép javának barátja remeklő szónoklatán is ürt ütött a kicsordult logika feneketlen szablyája.

*

— Műfordítás. —

Der schlanke Oberleib wiegt sich stolz auf den prächtigen Hüften. (»P. Lloyd« sürgőnye a koronaherczegnőről.)

A karesú derék büszkén inog a pompás csipőkön. (»Ellenör« ollózmányos fordítmánya.)

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

V. L. Majd csak kerül alkalma. — V. Az elmés semita ifjú mondása, hogy akkora a por a városerdőben, mintha »homokerdőt hoztak volna ide a Saharából«, névszerinti atyjaifa annak a fának, melynek hullámai mind jobban terjedve, szárnyahegyével a napot érinti. — Udv. A jeles gyűjteményt Vigyázó Laczinak hű másolatában fogjuk bemutatni. Köszönet. — G. E. I. Hatalmas küldemény. — »En magam.« Sikertült; ezért jövőre »többet magával« kérjük. Az a másik nem elég latinos. — »Rosz pénz.« Mégis ki a d j u k ! — »Ipse.« Ha valamely keresztény ember nem kíván zsidót alkalmazni a boltjában, azért még nem kell félre verni a harangot. Hátha attól tart, hogy a zsidó legény közreműködésével többet talál eladni? Ezt nem lehet zsidóüldözésnek nevezni, csak zsidókerülésnek. Kievetve nézzen s Berlinbe és áldja Ábrahámot, Izsákot és Jákóbot, hogy az emberséges magyar nép közt jutott élnie. — Bankár. Kár volt a bécsi diákságnak megtiltani a fáklyás felvonulást. Milyen új effektus lett volna, parupnyi alatt lobogtatni az ünnepi szövétneteket. — Srdm. A bánatos reklamációznak lehet jogos alapja; de bujában megfélekezett a »B. J.« jogos alapjáról: hogy első sorban azt nézi, elmésen van-e valami megírva.

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.

HIRDETÉSEK.

BUDAI vizgyógyintézet

a legjobban szervezett intézetek egyike; szelíd hegyi levegője mellbetegeknek is igen hasznos; vize kitűnő.

Az intézet mult évi statisztikai kimutatása szerint, mely az 1880. évről a magas belügyminiszteriumnak hivatalosan felterjesztetett, az itt kezelt betegségek közül 75% gyógyult, 19% javult és csak is 6% mutatkozott gyógyíthatatlannak. Ez oly eredmény, mely legigazabban tanuskodik az intézet működésének kitűnő voltáról.

Ennek alapján a viz-kúrát a következő betegségekben ajánlom: 1. **Idegrendszer bajainál:** mindenféle fájdalmak, fejfájás, szédülés, álmatlanság, hysteria, Basedow-kór, szívdobogás, nehéz légzés, gerincgöngy bántalmak, hűdések, görcsök, viáltánc, ideggyengeség, izgatottság, hypochondia, aranyér s annak különféle zavarai. 2. **Vérhajoknál:** köszvény, eszú, görvély, váltóláz és utóbajai, vérszegénység, iszákossági reszketegség, továbbá higany- és jódkúra után. 3. **Női bajoknál.** 4. **Egyes szervek bántalmainál:** kezdőleges tüdőbaj, torok-, gége-bajok, idült tüdőhurut és tüdőtagulás, gyomor-bajok, bélhurut és szorulás, máj-, lép-dugulás (daganat), vese-bajok, hólyaghurut, szem- és bőr-bántalmak.

Az intézet társadalmi élete igen kellemes és szórakozásra bő alkalom kínálkozik. A közlekedés Pesttel a régi Lloyd-épület előtt állomásozó társas-kocsik által történik.

Az árak méltányosak. Bővebb felvilágosítás végett az intézeti házszabályok kívánatra megküldetnek. Gyógyvendégek felvétele naponkint az intézetben vagy levél által. 60

Dr. VASKOVITS JÁNOS.

(Buda, városmajor 64 sz.) intézeti igazgató és tulajdonos.

Varrógépek

Wheeler & Wilson Mfg. Co.

New-Yorkból

cs. és kir. udv. szállítóknak csak is

Otto Hermannál

(Ohm C. O. utóda)

Budapest, V., József-tér 5-ik szám.

Különösen ajánlatnak az egyenes tűvel ellátott új horog-(Greifer)-varrógepek háromféle kivitelben, családok és iparosok részére; mint a jelenkornak legjobb varrógepei a párisi világiállításnál a legnagyobb díj »Grand prix« egyikével lettek kitüntetve.

49

A jód és bromtartalmú sófürdő KOENIGSDORFF JASTRZEMB.

Pósta és távirda állomás.

Petrowitztól (Ferdinand csász. kir. északi pálya) 1/2 órányira.

Főttsó-, gőz- és lápfürdők, belégzés, savógyógy., gyönyörű park, zeneestélyek, kitűnő ellátás, szép lakások. — Bővebben:

a fürdő felügyelőség.

64

Az

„ATHENAEUM”
könyvkiadó-hivatalának
Budapest, Ferencziek-tere
»Athenaeum«-épület, s
minden könyvkereskedésben
kapható.

DÓZIA

Fanczia regény
GREVILLE HENRIK-TÓ

Fordította

ZICHY CAMILLA.

Egy kötet, ára 80 krajczár.

Greville Henrik, mely a

alatt egy szelleműs nő

jelenleg Franciaország

legkedveltebb regényirója.

lunk bemutatott regénye

a francia kritika szerint

mesterműve. — A regény

országban játszódik, és

egy bájos, nemes lélekkel

áldott fiatal leány, kit

nevelőnkért rajongó anyja

rosszul nevelt, de kit egy

moly, fenkölt lelkű férfi

relme mégis kitűnő nővé

szol át. — Greville finom

tolla e regényben főképp

gennek majmolását és

sét teszi neveltségessé, s

iránya miatt is megérdem

hogy a magyar közönség

tetéssel fogadja.

Tovább